

Bilag til f. t. l. vedr. visse strafferetlige afgørelser i Den Europæiske Union m.v.

staten, hvis den ikke kan garantere, at den domfældte ikke vil blive retsforfulgt eller, bortset fra hvad der er fastsat i stk. 2a, taget i forvaring eller på anden måde udsat for en begrænsning af sin frihed på den anmodede medlemsstats område på grund af en lovovertrædelse eller en sanktion, som er henholdsvis begået eller idømt forud for vedkommendes afrejse fra udstedelsesstatens område. I så fald kan udstedelsesstaten trække sin anmodning tilbage.

2. Transitmedlemsstatens afgørelse, der skal træffes som et prioriteret anliggende og senest én uge efter, at transitmedlemsstaten har modtaget anmodningen, fremsendes på samme måde. En sådan afgørelse kan udsættes, indtil oversættelsen er fremsendt til transitmedlemsstaten, hvis en sådan afgørelse kræves i henhold til stk. 1.

2a. Den medlemsstat, der anmodes om at tillade transit, kan kun tage den domfældte i forvaring i den tid, transitten gennem dens område varer.

3. Der kræves ikke nogen transitanmodning i forbindelse med flyrejser uden planlagt mellem-landing. Finder der imidlertid en uforudset landing sted, giver udstedelsesstaten de i stk. 1 nævnte oplysninger inden for 72 timer.

Artikel 13

Den lovgivning, der finder anvendelse på fuldbyrdelsen

1. Fuldbyrdesstatens lovgivning finder anvendelse på fuldbyrdelsen af en sanktion. Det tilkommer fuldbyrdesstatens myndigheder at træffe afgørelse om fuldbyrdesprocedurerne og fastlægge alle foranstaltninger i forbindelse hermed, herunder grundene til førtidig løsladelse eller prøveløsladelse, jf. dog stk. 2 og 3.

2. Den kompetente myndighed i fuldbyrdesstaten trækker hele den del af frihedsberøvelsen, som allerede er afsønt i forbindelse med den sanktion, for hvilken dommen er afsagt, fra i den samlede varighed af den frihedsberøvelse, der skal afsønes.

3. Den kompetente myndighed i fuldbyrdesstaten underretter på anmodning den kompetente myndighed i udstedelsesstaten om relevante bestemmelser vedrørende mulighederne for førtidig løsladelse eller prøveløsladelse. Udste-

delsesstaten kan erklære sig indforstået med anvendelsen af sådanne bestemmelser eller trække attesten tilbage.

4. Medlemsstaterne kan fastsætte, at der ved alle afgørelser om førtidig løsladelse eller prøveløsladelse kan tages hensyn til de bestemmelser i national lovgivning angivet af udstedelsesstaten, hvorefter personen har ret til at blive løsladt før tiden eller prøveløsladt på et bestemt tidspunkt.

Artikel 14

Specialitetsregel

1. En person, der er overført til fuldbyrdesstaten i medfør af denne rammeafgørelse, kan ikke retsforfølges, idømmes en sanktion eller på anden måde berøves sin frihed for andre inden overførelsen begåede lovovertrædelser end den, for hvilken den pågældende er overført, jf. dog stk. 2.

2. Stk. 1 finder ikke anvendelse i følgende tilfælde:

- a) hvis den pågældende efter at have haft mulighed for at forlade fuldbyrdesstatens område ikke har gjort dette inden for 45 dage efter den endelige løsladelse eller er vendt tilbage til denne medlemsstats område efter at have forladt det
- b) hvis lovovertrædelsen ikke kan straffes med en frihedsstraf eller anden frihedsberøvende foranstaltning
- c) hvis retsforfølgningen ikke medfører anvendelse af en foranstaltning, der begrænser den pågældendes personlige frihed
- d) hvis den pågældende vil blive idømt en straf eller en foranstaltning, der ikke indebærer frihedsberøvelse, herunder en bødestraf eller en anden foranstaltning, der måtte træde i stedet for denne, også selv om denne straf eller foranstaltning begrænser den pågældendes personlige frihed
- e) hvis den pågældende har givet sit samtykke til overførelsen
- f) hvis den pågældende efter overførelsen udtrykkeligt har givet afkald på anvendelse af specialitetsreglen for specifikke lovovertrædelser, der er begået inden overførelsen. Afkaldet skal afgives til de kompetente judicielle myndigheder i fuldbyrdesstaten og føres til protokols i overensstemmelse med